

til de førnævnte lovforslag, nemlig forslag om udlånsrentens forhøjelse fra $3\frac{1}{2}$ pct. til 4 pct., idet mindretallet iøvrigt kan tiltræde nærværende lovforslag.

Allerede under drøftelsen i udvalget angående forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskat til staten for skatteåret 1950—51 var spørgsmålet om udlånsrentens højde indenfor den udlånsvirksomhed, man her var enig om at etablere som et led i aftalen om anvendelsen af Marshallhjælpens gavesektor for de 2 første Marshallårs vedkommende, på tale, og det tør siges, at man ønskede lånetilbudene gjort tillokkende, mindre på renten end på kreditfaciliteten. Som rettesnor ved fastsættelsen af udlånsrenten enedes udvalget derfor om følgende udtalelse: „Udlånsrenten for de pågældende lån bør sættes i forhold til den til enhver tid gældende almindelige lånerente og må normalt ikke overstige den rente, staten betaler for lån med tilsvarende løbetid.“

Det har derfor overrasket mindretallet både, at satsen $3\frac{1}{2}$ pct. blev foreslået som en art normalsats for et ca. 15-årigt lån, og at denne sats er fastholdt under udvalgsbehandlingen, idet man efter mindretallets mening ikke hermed har fulgt den rettesnor, der på dette område er angivet i den enstemmige betænkning af 27. marts. For at få dette belyst har udvalget stillet spørgsmål til finansministeren som anført i bilag 1, på hvilke spørgsmål finansministerens svar findes anført i bilag 2. Det

vil heraf ses, at den almindelige lånerente, d. v. s. markedets udlånsrente, gennemgående ligger langt over de foreslåede 4 pct., og hvad statens lånemuligheder angår, kendes også på børslisten pr. 17. maj eksempler på en effektiv rente på 4 pct. og derover for lån af den heromhandlede art. En udlånsrente på 4 pct. synes derfor mere stemmende med den anvisning på rentens højde, hvorom man sluttelig enedes under skattelovsforhandlingerne.

Hertil kan så føjes, at de til rådighed stillede udlånsmidler — i hvert tilfælde på visse låneområder — formentlig altfor hurtigt vil blive beslaglagt, såfremt de udbydes til decideret underrente og derved ikke i så stort omfang som ønskeligt vil komme den kreds af låntagere tilgode, man først og fremmest har tænkt på ved iværksættelsen af en offentlig udlånsvirksomhed som den heromhandlede.

Et *mindretal* (Johannes Jensen) henviser til sine udtalelser ved lovforslagets 1. behandling i folketinget. Samme mindretal mener ikke, at den påtænkte lov udelukker mulighederne for fejlinvesteringer. Der henvises endvidere til, at loven vil kræve en meget omfattende administration og dermed vanskeliggøre afviklingen af planøkonomien. Endelig kan det betvivles, at midler fra Marshallhjælpen bør anvendes under former, der ikke garanterer mod, at der varetages særinteresser. Mindretallet kan følgelig ikke tiltræde lovforslaget.

Axel Berg,
sekretær.

Bertel Dahlgaard.

Einer-Jensen.

Holger Eriksen,
ordfører.

Foged.

Heick.

Himmelstrup.

Johannes Jensen.

Jørgen Jørgensen.

Ole Bjørn Kraft.

Lars M. Olsen,
formand.

Edvard Sørensen.

Teichert.

Tesdorpf.

Øllgaard.